

AB-INFORMATIEBRIEF

datum: 19 augustus 2025
onderwerp: Zienswijze Waterschap Limburg op ontwerpbesluit van de Omgevingsdienst Zuid-Limburg inzake omgevingsvergunning CFS B.V. te Weert
portefeuillehouder: Jeroen Achten

Inleiding

De afgelopen weken is er veel te doen geweest rondom PFAS in onze regio, specifiek het ontwerpbesluit van de Omgevingsdienst Zuid-Limburg om de jaarlijkse lozing van 5 kilo PFAS door CFS B.V. in Weert goed te keuren. De beschikbaarheid van schoon en gezond water, en daarmee gezondheid van onze leefomgeving en de samenleving, komt met deze omgevingsvergunning verder onder druk te staan. Het lozen van PFAS (sinds oktober 2024 aangemerkt als Zeer Zorgwekkende Stoffen) heeft verstrekende gevolgen voor het milieu en de gezondheid van onze samenleving. Verlening van de gevraagde lozingsvergunning aan CFS zou nationaal en internationaal een ongekend precedent creëren, waarbij de deur voor onbeperkte lozing van schadelijke stoffen wagenwijd wordt opgezet.

De afgelopen jaren is de PFAS-problematiek meerdere malen prominent in het nieuws geweest. Zoals bekend zijn PFAS zeer hardnekkige stoffen die overal worden aangetroffen. Het zijn *'forever chemicals'* die, als ze via lozing in het oppervlaktewater en dus de natuur komen, niet meer worden afgebroken en er niet meer uitgehaald kunnen worden. Het Waterschap heeft samen met gemeenten, Provincie en Rijkswaterstaat de opgave om een zodanige kwaliteit van het oppervlaktewater te garanderen dat hieruit onberispelijk drinkwater gemaakt kan worden. Dit is zelfs een van de voornaamste opgaven in de Kaderrichtlijn water (KRW). De kwaliteit van bijvoorbeeld de Maas, waaruit stroomafwaarts drinkwater wordt gewonnen, staat echter nu al flink onder druk. Dat wordt alleen maar erger als er extra PFAS geloosd worden.

Waterschap Limburg vertegenwoordigt in deze kwestie de Stem van het water in relatie tot PFAS en met name tot vergunningen waarin eeuwigdurende lozingen van zeer zorgwekkende stoffen worden toegestaan. De urgentie is groot, de risico's zijn reëel – en het waterschap heeft de plicht hierop te acteren.

Met deze brief informeren we het Algemeen Bestuur over het proces van deze omgevingsvergunning en de zienswijze van Waterschap Limburg, als onderdeel van dat proces. Hierin spreken we ons uit tegen het ontwerpbesluit van de Omgevingsdienst Zuid-Limburg om een omgevingsvergunning te verlenen aan CFS B.V. te Weert. Deze vergunning betreft de lozing van industrieel afvalwater, dat PFAS-verbindingen bevat, via het gemeentelijke rioolstelsel naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) Weert. CFS BV te Weert is een afvalverwerkingsbedrijf.

Doorlopen proces

Het vergunningstraject loopt al sinds januari 2022. Pas in december 2024 werd duidelijk wat CFS precies wilde aanvragen met de bijbehorende onderbouwing. De aangevraagde jaarlijkse vracht PFAS wordt verhoogd van circa 125 gram naar 5 kilogram PFAS (een factor 40), met een totaal zuiveringsrendement van 55%.

Algemene bezwaren ontwerpbesluit

- Het ontwerpbesluit is in strijd met wet- en regelgeving, onder meer het beleid inzake Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS), de Algemene Beoordelings Methodiek (ABM) en de toepassing van Best Beschikbare Technieken (BBT). Daarnaast ondermijnt het een van de voornaamste doelstellingen van de Kaderrichtlijn water (KRW): dat natuurlijke zuivering volstaat om uit oppervlaktewater onberispelijk drinkwater te bereiden.
- Als Waterschap staan wij voor het niet afwentelen van problemen naar andere stakeholders, gebieden en toekomstige generaties. Met het mogelijk toestaan van PFAS-lozingen op het riool is er sprake van afwenteling op andere stakeholders – zijnde het milieu, drinkwaterproductie en daarmee de inwoner.
- Als Waterschap zijn wij ervan overtuigd dat aanpak van vervuilingen bij de bron de meest doelmatige aanpak is voor de gehele maatschappij. In deze casus wordt volgens het ‘vervuiler betaalt’ principe enkel de helft van het probleem opgelost voor een fractie van de kosten die voor de andere helft van het probleem bij de maatschappij terecht komen. De enige mogelijkheid die het waterschap momenteel ziet is om effectief bij de bron(nen) werk te maken van het toewerken naar een ‘nullozing’ voor PFAS.
- De betreffende lozing van CFS mondt uiteindelijk via het riool en kanaal uit in de Maas waaruit drinkwater wordt geproduceerd. De extra toevoeging van deze significante PFAS-lozing heeft een grote impact op de drinkwaterproductie in Nederland. Dat vinden wij onaanvaardbaar.

Inhoudelijke bezwaren ontwerpbesluit

- Op basis van de berekening in de bijlage van de conceptaanvraag m.b.t. de immissietoets valt af te leiden dat CFS toegerekend heeft naar waarden die nèt onder de toegestane grens liggen. Hierbij is dus geen sprake van maximale emissiereductie met betrekking tot ZZS (wat vereist is), maar eerder normopvulling. Daarnaast zijn foutieve aannames gedaan om tot deze berekening te komen.
- Het ontwerpbesluit voldoet niet aan de eisen van artikel 3:2 (zorgvuldige voorbereiding) en artikel 3:46 (deugdelijke motivering) van de Algemene Wet Bestuursrecht. Er ontbreekt een overtuigende onderbouwing waarom een jaarvracht van 5 kilogram PFAS aanvaardbaar zou zijn, zonder doeltreffende bronaanpak.
- CFS kan niet precies aangeven welke stoffen het afvalwater bevat. Dat is onaanvaardbaar omdat CFS zelf bepaalt welke afvalstromen het inneemt en verwerkt. Het bedrijf is wettelijk verplicht om inzicht te verschaffen in de aard en samenstelling van de te lozen stoffen volgens de geldende milieuwetgeving.
- De doelmatige werking van RWZI Weert wordt belemmerd. De RWZI Weert is primair ontworpen voor de behandeling van stedelijk afvalwater. CFS wil industrieel afvalwater op de RWZI lozen met daarin PFAS. Die kan Waterschap Limburg niet adequaat uit het afvalwater filteren met het huidige biologische zuiveringsproces. Het gevolg is dat deze stoffen via het effluentwater geloosd worden op oppervlaktewater; namelijk de Zuid-Willemsvaart, die verderop in de Maas uitmondt.
- De kwaliteit van het oppervlaktewater verslechtert omdat jaarlijks circa 5 kilogram PFAS, zoals aangevraagd door CFS in de voorliggende aanvraag, via het effluent geloosd wordt in de Zuid-Willemsvaart. Deze voorgenomen lozing staat haaks op het landelijk ZZS-beleid, waarin ‘nullozing’ als uitgangspunt geldt.
- CFS past onvoldoende de Best Beschikbare Techniek (BBT) toe om zoveel mogelijk PFAS uit hun afvalwater te filteren. De verwijderingsgraad van PFAS is ten hoogste 55% en kan niet worden aangemerkt als Best Beschikbare Techniek (BBT).

Vervolprocedure

De zienswijze dient uiterlijk 26 augustus bij de Gedeputeerde Staten te worden ingediend. Het definitieve besluit zal binnen 6 weken gepubliceerd worden. Die reactietermijn kan nog met maximaal 6 weken worden verlengd. Op basis van het definitieve besluit kan Waterschap Limburg besluiten beroep in te dienen.

We werken in dit proces intensief samen met onze waterketen partners, zijnde RIWA Maas, IL&T, WML, Evides en Dunea en stemmen met hen af wat onze vervolgstappen kunnen zijn.

We gaan ervan uit u voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd. Mochten zich nieuwe ontwikkelingen voordoen op dit terrein, dan informeren wij u uiteraard.

Bijlagen

1. Zienswijze Waterschap Limburg op ontwerpbesluit van de Omgevingsdienst Zuid-Limburg inzake omgevingsvergunning CFS B.V. te Weert